

211
Да плавате със кораб платнокрил в морето,
Показах ви небесните светила аз,
На времето с промените ви запознах,
На билките открих ви лековитостта,
Отворих ви подземните дълбочини
Да вадите от там метали и руди,
Дарих ви с писменост и с всичките искусства,
Направих всичко да ви облекча живота,
Благата земни с леснина да си творите.
Забравихте ли своя благодетел, хора?

Старият рудничар
Към нас не е бил още никой милостив.
В тегло се раждаме, живееме и време.

Първият рудничар
Не жали никой нас.

Рудничарите.

Тъй...тъй...

Прометей

Наказан бех

За сторените ви то мене добрини.
Върху скалите на Кавказ бех окован,
На мъки бех обречен аз и на позор,
И късаше месата ми граблив орел,
Но аз търпех страданията упорито,
Пред нищо не склоних глава да искам прошка,
Нито пък се разкаях зарадъ свойто дело.
Забравихте ли своя мъченик, о хора?

Старият рудничар
Не знаем да е страдал некой зарад нас.

Първият рудничар
Но ние страдаме за другите

Рудничарите.

Тъй...тъй...